

SENTÈNCIA de 17 de juliol de 2003

Acomiadament del treballador: càrrega de la prova de la causa de l'acomiadament.- Acomiadament il·legal: determinació de l'import de la indemnització que ha de percebre el treballador.- Prova testifical

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Josep R.C. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra la Sra. Dolors T.A., titular administrativa de l'empresa GRAN HOTEL FONT, en reclamació de la quantitat de 23.542,86 euros, en concepte, d'indemnització per acomiadament injustificat i de forma indeguda (3.606,08 euros), de preavis (2.704,56 euros), de vacances (901,52 euros), d'hores extraordinàries (12.995,09 euros), de dies de descans setmanal (2.884,86 euros), de dies festius retribuïts i no recuperables (450,75 euros).

II.- La Sra. Dolors T.A. es va oposar a la demanda de l'agent, contestant que ell mateix va voluntàriament abandonar el seu lloc de treball.

III.- Per sentència de data 27 de març del 2003, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, estimant parcialment la demanda de la part actora, va condemnar la Sra. Dolors T.A. a satisfer al Sr. Josep R.C., la quantitat de 3.195,61 euros, havent-se de deduir l'import ja cobrat de 2.813,22 euros, més els interessos legals sobre 382,39 euros, des de la data de fermesa de la present resolució, i a pagar les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

V.- El Sr. Josep R.C. manifesta que ha quedat provat pel testimoniatge del Sr. T., que en data 27 de febrer de 2002, data a la qual l'adversa pretén que no va presentar-se al seu lloc de treball, encara estava treballant al servei del Gran Hotel Font; que no ha abandonat el seu lloc de treball sinó que les parts varen

convenir que el treballador efectuaria les vacances a comptar del dia 11 de març del 2002; que va començar a treballar a l'Hotel FONT l'1 d'abril de 1998 i que la seva tasca principal era la de vigilant de nit, però acabada la seva feina de nit, s'ocupava de donar els esmorzars fins a les 10 hores, efectuant cada dies 3 hores extraordinàries; que durant 5 mesos el seu horari de treball era de 16 hores diàries, realitzant tasques de pintures, sense cap dia de descans setmanal.

VI.- La Sra. Dolors T.A. argumenta que no s'ha acreditat que el Sr. R. treballés més de les 40 hores setmanals pactades a canvi de la remuneració percebuda; que la poca fonamentació de la demanda i la eventual mala fe de l'agent, haurien de comportar que el mateix fos condemnat a les costes d'ambdues instàncies.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El Sr. Josep R.C. va ser acomiadat per carta de data 22 de març del 2002, exposant la mateixa que "el motiu del vostre acomiadament el constitueix l'abandó del vostre lloc de treball d'ençà el dia 27 de febrer del 2002, data des de la qual no heu portat a terme les tasques de manteniment que contractualment teníeu assignades, contravenint el que disposa l'article 3-3 del decret sobre el contracte de treball". Pertoca a l'empresari que imputa un fet precís i culpòs al treballador, de provar l'autenticitat del fet reprotxat, motiu de l'acomiadament. En el cas d'autes, no resulta la prova fefaent que el Sr. Josep R.C. hagi abandonat el seu lloc de treball el dia 27 de febrer del 2002. La Sra. Dolors T.A. va reconèixer en la seva confessió en judici de proves, que a comptar del mes de març del 2002, va contractar un vigilant de nit en la persona del Sr. Ivan T.. Per tant si el Sr. Josep R.C. hagués marxat el dia 27 de febrer, mai hagués pogut treballar amb el Sr. T. a l'hotel FONT. Malgrat això el Sr. Ivan T. va declarar que és el Sr. Josep R.C. que li va ensenyar a portar el bar per la nit, el que tenia que fer per obrir la porta durant la nit i també li va explicar com s'havien de preparar els esmorzars, que hi havia hores en que estaven junts, per exemple de les 9 a 11 de la nit al bar o de les 7 del mati fins a les 9 del mati i que l'ajudava al bar. D'altra banda, el Sr. Juan M.P. que va substituir el Sr. T. en el curs del mes de març del 2002, doncs després del 27 de febrer del 2002, va veure el Sr. R. ocupant-se del manteniment de l'hotel. A més a més no es pot entendre que si el Sr. Josep R.C. va abandonar el seu lloc de treball a comptar del 27 de febrer, l'empresari va

acceptar que el mateix continuí a residir a l'hotel sense fer res, així com ho reconeix la Sra. Dolors T.A., i esperar el dia 22 de març, sia quasi un mes, per enviar una carta d'acomiadament pel motiu expressat en la mateixa. Donat que l'hotel FONT és un petit negoci familiar on tots els treballadors i la família efectuen la totalitat de les tasques laborals i on tothom es coneix i viu ensems, l'actitud de l'empresari és del tot incomprensible i incongruent. En contra d'aquests elements, només consta en autes la declaració de la Sra. Rafaela H.M., que diu que mai va tornar a veure al Sr. R., d'ençà el dia 27 de febrer, tot ignorant perquè, el que no acredita de manera suficient que el treballador havia abandonat el seu lloc de treball, i les declaracions del marit i de les filles de la Sra. Dolors T.A. que han de ser examinats amb molta cautela a causa de les relacions familiars amb la part agent. En conseqüència no consta en autes la prova absoluta que el Sr. Josep R.C. hagi abandonat la feina el dia 27 de febrer del 2002, per tant no existeix cap motiu per procedir a un acomiadament del mateix sense preavis ni indemnització, el que origina la condemna de l'empresari a satisfer a l'assalariat, no tant sol la indemnització establerta per l'article 11 del Decret sobre el contracte de treball del dia 15 de gener de 1974 per acomiadament indegut, sinó àdhuc, el preavis.

II.- Resulta dels documents obrant en autes, que el Sr. Josep R.C., que havia començat una relació laboral amb l'hotel FONT durant el mes d'abril de 1998, hi va posar fi voluntàriament i unilateralment el dia 15 de març del 2001, abans de tornar prestar els seus serveis al mateix hotel a l'inici del mes de maig del 2001, mitjançant un salari de 150.000 Pta. al mes. Per tant compte tingut d'aquests elements, pertoca al Sr. Josep R.C., percebre, d'acord amb les disposicions del Decret sobre el contracte de treball, la quantitat de 137.500 Pta. en concepte d'indemnització per acomiadament il·legal i de 75.000 Pta. en concepte de preavis.

III.- Segons els testimoniatges que consten en autes, el Sr. Josep R.C. s'ocupava del manteniment de l'hotel, fent totes les petites tasques necessàries, sense que es pogués determinar si l'activitat de vigilant de nit que desenvolupava era o no ocasional i predominant; per tant es fa molt difícil determinar quina era la durada veritable de la seva jornada de treball. Tanmateix, com ho ha expressat de manera encertada l'Honorable Tribunal Unipersonal, és difícilment versemblant que el Sr. Josep R.C., de 59 anys d'edat, patint una incapacitat laboral que va originar-li una pensió d'invalidesa, hagi pogut realitzar durant 5 mesos, 16 hores diàries, sense cap dia de descans, així com ho pretén. Dit això l'empresari no precisa la durada de la feina diària o setmanal que realitzava el Sr. Josep R.C.; per tant s'ha de considerar,

com ho ha fet el Tribunal de primera instància de manera encertada, que compte tingut de la durada legal de 40 hores setmanals per 8 hores diàries, i que el treballador gaudia d'una jornada de descans setmanal, el Sr. Josep R.C. feia unes hores extraordinàries equivalents a una jornada de treball cada setmana, o més concretament 8 hores setmanals, el que imposa de confirmar la sentència impugnada sobre aquest tema.

IV.- Les quantitats abonades en concepte de vacances i de dies festius no són discutides per les parts i doncs han de ser confirmades.

V.- L'estimació parcial del recurs del treballador i la desestimació del recurs de l'empresari, imposa de posar a càrrec d'aquest darrer, les costes judicials d'ambdues instàncies.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs del Sr. Josep R.C.; **desestimar** el recurs de la Sra. Dolors T.A.; **afegir a la part dispositiva de la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de batlles** de data 27 de març del 2003: "**Condemnar** a més, la Sra. Dolors T.A. a abonar al Sr. Josep R.C. les quantitats de 826,42 euros en concepte d'indemnització per acomiadament injustificat i la de 450,77 euros en concepte de preavis, amb els interessos legals a comptar de la contesta a la demanda". **Condemnar** la Sra. Dolors T.A. al pagament de les costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-